

[Kyed.]

Minister, var dette, at De danske Sukkerfabrikker i Forvejen havde tilbudt 5 Ø. som Tillæg til Prisen, og da den højtærede Minister kom med i Forhandlingerne, lykkedes det at forøge disse 5 Ø. med 1/4 Ø. — saa den højtærede Handelsminister kan kun tillægge sig Æren for en Andel i de 1/4 Ø.; og det er et Spørgsmaal, om Roedyrkerne ikke selv kunde have sluttet deres Kontrakt uden den højtærede Handelsministers Mellemkomst, thi det drejer sig dog her til syvende og sidst om en Handel mellem to Parter, om en frivillig Ordning af et Kontraktforhold.

Under hele denne lange Diskussion er der ikke fremkommet noget som helst Argument fra de 3 ærede Ordførere eller fra den højtærede Minister, som kan ændre vor Stilling. Vi har nu yderligere faaet Bekræftelse paa, at de to Partier, det radikale og det konservative Parti, er gaaet ind for den Tilskudspolitik, som Socialdemokratiet gennem meget lange Tider har tilstræbt at faa gennemført. Jeg maa fortsat anbefale at stemme imod den heromhandlede Tekst-anmærkning paa Finanslovsforlaget.

Larsen-Badse: Efter at have hørt den ærede sidste Taler er jeg ikke uenig i, at denne Diskussion har været længe nok, og at der er nogen, der er anstrengt — kun er jeg ikke enig med den ærede sidste Taler om, hvem det er, der er anstrengt.

Jeg har en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører (L. D. Rasmussen), som jeg erkender at have misforstaaet. Jeg opfattede det ærede Medlems Udtalelse, som om her var Tale om en Afvikling, og derfor gjorde jeg opmærksom paa, at det var ikke under den Forudsætning, at vi var gaaet med til Ordningen. Vor Forudsætning var den, at Ordningen skulde hjælpe til at bære over et vanskeligt Aar, og naar vi er gaaet med hertil, er det ikke De danske Sukkerfabrikker, der har ligget vort Hjerte nærmest, og det er heller ikke alene af Hensyn til de danske Roedyrkere, men af Hensyn til hele det Samfundsproblem, der staar i Forbindelse med denne Produktion. Jeg har en levende Fornemmelse af, at der er adskillige Medlemmer i denne Sal, der ikke rigtig er klar over Betydningen heraf, for hvis de var det, vilde den Modstand, der er fremkommet mod Anmærkningen, navnlig fra Venstres Side, have været stærkt begrænset.

Man har bebrejdet mig Mangel paa saglige Argumenter, men det forekommer mig, at jeg i min første Tale sagligt set fremsatte alt, hvad der kunde fremsættes ved-

rørende dette Spørgsmaal ud fra et hvilket som helst Synspunkt, hvad de Herrer vil kunne se, naar de tager Rigsdagstidende for sig. Alt det kalder man ikke sagligt, ja, saa gad jeg vide, hvor meget der skal til, før ens Argumenter kan blive betegnet som saglige.

Det ærede Medlem Hr. Kyed har vistnok 3 Gange kredset om et Interview i „Berlingske Tidende“. Hvad en særlig Lov om dette Forhold angaar, er Forholdet jo det, at efterhaanden som Tiden var fremrykket; talte alt imod at gaa til en særlig Lov; for øvrigt har det ærede Medlem ved sin Argumentation her paa forskellig Maade vist, at det var en temmelig klog Foranstaltning, at vi ikke skulde have 6 Møder eller Forhandlinger her i Rigsdagen vedrørende dette Spørgsmaal. Men det, der var det mest afgørende, var, at Tiden var saa stærkt fremrykket, som Tilfældet var, og at Saaningen af Arealerne paa Lolland og vel ogsaa andetsteds var i fuld Gang, og at der var den allerstørste Sandsynlighed for, at Arealerne vilde blive indskrænket yderligere, udover, hvad de var i Fjor. I Fjor var Indskrænkningen fra 64 000 til 54 000 Tdr. Land. Et af Resultaterne af den Indskrænkning blev trods den høje Sukkerprocent i Fjor — noget højere end normalt i Danmark — Indførselen af en 30 000—40 000 t Sukker, som vi meget vel selv havde kunnet producere herhjemme.

Nu kan man tale om Principper, og jeg har ved tidligere Lejligheder udtalt, at jeg har den dybeste Respekt for Principper, naar de blot er gode og forstandige, det har vel for øvrigt alle, men jeg har ikke den fjerneste Respekt for et Princip, der medfører, at man virkelig indirekte staar her og siger, at vi er ganske ligeglade med det Forhold, jeg her peger paa, for selv om det ikke er sagt med rene Ord, maa det være den dybere Mening deri, ellers forstaar jeg overhovedet ikke den Argumentation.

Naar det ærede Medlem taler om Mistænkeliggørelse, maa jeg saa ikke gøre opmærksom paa, at jeg har fundet mig foranlediget til at bruge nogle ret skarpe Vendinger, det erkender jeg, men det har jeg gjort, fordi det ærede Medlems Argumentation fra A til Z har været en eneste unfair Mistænkeliggørelse, en eneste Mistænkeliggørelse og intet som helst andet, fordi han argumenterer mod bedre Vidende ud fra dette — og deri ligger det partiagitoriske —, at det er De danske Sukkerfabrikker, der skal have dette Tilskud. Er dette en fair Argumentation, og giver dette ikke dem, der argumenterer i modsat Retning, nogen Berettigelse